KRAJOWE TOWARZYSTWO

dla opieki i rozwoju górnictwa i przemysłu naftowego.

KATALOG WYSTAWY

URZĄDZONEJ

STARANIEM TOWARZYSTWA

w dziale II, grupie 10

WYSTAWY KRAJOWEJ ROLNICZO-PRZEMYSŁOWEJ W KRAKOWIE

Wrzesień 1887 r.

I. Dział naukowy.
II. Dział górniczy i przyrządy, modele i systemy.
III. Dział chemiczny, przeróbka surowców i otrzymane produkta.
IV. Dział ogólnych zestawień.

KRAKÓW.
Nakładem krajowego Tow. przem. naftowego.
DRUK W. KORNECKIEGO.
1887.

KRAJOWE TOWARZYSTWO

dla

opieki i rozwoju górnictwa i przemysłu naftowego.

Wystawa zbiorowa.

I.

1) Okazy map geologicznych terenów naftowych w Galicyi wykonanych na skali 1 : 25000 z polecenia Wydziału krajowego Król. Galicyi i Lodomeryi etc. (Dr. E. Dunikowski, Dr. W. Szajnocha, Dr. R. Zuber).

2) Zbiór okazów skał należących do wszystkich formacyi geologicznych, w których występują surowe żywiczne (Dr. S. Olszewski, 79 okazów).

3) Zbiór surowców (ropy, oleju skalnego) wszystkich gatunków ropy znalezionych w Galicyi (45 flaszek).

4) „Górnik" Czasopismo poświęcone sprawom przemysłu naftowego w Galicyi; organ krajowego towarzystwa naftowego. Roczników 5.

5) Mapa kopalń w Słabodzie Rüngurskiej, wykonana staraniem oddziału kołomyjskiego towarzystwa naftowego według wskazówek Dra M. Fedorowicza.

II.

1) Świdry wiertnicze, nożyce, sztangi drewniane, jasionowe do wiercenia kanadyjskiego. L. Zieleniewski w Krakowie.

2) Model nożyc uniwersalnych;
Świder z bakami;
Tokarnia z popędem mechanicznym nożnym (własnego pomysłu).

3) Szrubsztak równoległoboczny. — Jan Fischer w Opawie.

Świdry wiertnicze, 380 m/m i 155 m/m szerokie, nożyce do otworów świdrowych 200—300 m/m szerokich, obcinacz z 4 parami noży, instrument do nitowania rur 160 m/m średnicy, uniwersalne nożyce do głębokich wierceń rozmaitych rozmiarów, instrument do obcinania rur A Faucka, transmissya wiertnicza do wiercenia z nożyc, modele patentowanego wiercenia z nożyc systemu A Faucka, rysunki (Eduard Hasenörl, inżynier w Wiedniu).

4) Obcinacz nowego pomysłu (Lipiński i Schenck w Sanoku).

5) Sztangi jasionowe do wiercenia kanadyjskiego z jasionów węgierskich (Z. Suszycki, inżynier górniczy w Ropiance).

6) Pas gumowy angielski z fabryki w Gasgowie. Zastępstwo K. Perutz w Ustrzykach.

7) Liny z konopi „Manila" do wiercenia grubości 40 i 32 m/m oraz lina druciana świdrowa (Jan B. Petzl i Syn w Wiedniu. Zastępstwo K. Perutz w Ustrzykach).

8) Liny druciane rozmaitej grubości i długości do wiercenia i kopania szybów oraz liny z konopi „Manila" (Karol Wałkowiński w Krakowie).

9) Liny druciane rozmaitej grubości i długości do wiercenia i kopania szybów (Jan Batorowicz w Drohobyczu).

10) Liny druciane (Karol Schauderna w Biały).

11) Przyrządy do wyciągania szpuntów z beczek naftowych, pomysłu i wykonania Mieczysława Mrazka — w Libuszy.

III.

A) Rafinerya nafty z własnych kopalń, fabryka sadzy i tłuszczów mineralnych Adama Skrzyńskiego w Libuszy p. Zagórzany.

Fabryka założona w roku 1878, w roku 1885 przebudowana i powiększona, czyszczenie nafty odbywa się na sposób amerykański,

motorem parowym. Opalanie odbywa się odpadkami, przyczem wyrabia się sadza. Produkcya dzienna wynosi około 100 bar. nafty. Odznaczona na wystawach w Przemyślu w roku 1882. w Tryeście 1882 i w Antwerpii w r. 1885.

Dach pawilonu naftowego smarowany jest farbą mineralną naftową z tej fabryki.

Olej cesarski. Water white petroleum C. g. 0.805 zapalna przy 36° C. Abel. test.

Nafta Nr. 1. Primo white petroleum. C. g. 0.815 zapalna przy 26° C. Abel test. farba 155.

Nafta gospodarska. Standard white petroleum. C. g. 0.817 zapalna przy 23° C. Abel test. farba 105.

Olej ziemny surowy z Libuszy C g. 0.860.

Benzyna czyszczona. O. g. 0.715.

Olej mineralny smarowy do lekkich maszyn O. g. 0.885.

Olej cylindrowy jasno-filtrowany do maszyn.

Olej cylindrowy ciemno-filtrowany do maszyn.

Olej wazelinowy do skór.

Pasta do smarowania skór.

Olej niebieski do fabryk. gazu świetlnego C. g. 0.888.

Olej zielony do fabryk. gazu świetlnego C. g. 0.905.

Benzyna do celów ekstrakcyjnych C. g. 0.732.

Sadza (farba czarna).

Czernidło drukarskie.

Łuski paraffinowe.

Paraffina.

Goudron.

Asfalt.

Łuski paraffinowe.

Paraffina topiona.

B) Rafinerya z Lipinek.

Fabryka założona w roku 1874 własność R. J. Straszewskiej, S. Stawiarskiego i W. Fibicha, produkcya dzienna około 80 baryłek

nafty. W roku 1884 zaprowadzono czyszczenie na sposób amerykański przez agitowanie prądem powietrza. — Odznaczona na wystawach we Lwowie 1878, w Przemyślu 1882, w Antwerpii 1886.

Dach pawilonu naftowego smarowany jest farbą mineralną naftową z tej fabryki.

I. Ropa z Wójtowy 0.830 cięż. gat.
„ z Lipinek 0.860 „ „

II. Nafta:

1) Standard white: na sposób amerykański,
Ciężar gat.: 42 B^c^ 0.820 przy + 12° R.
Zapalność: 21° Cels. Abeltest.

2) Salonowo-biała 0.810.
Ciężar gat. 44° B^c^ przy + 14° R.
Zapalność: 32° Cels. Abeltest.

3) Cesarska wysoko-niepalna, nieeksplodująca.
Ciężar gat. 44 B^c^ przy + 14° R.
Zapalność: 43° Cels. Abeltest.

III. Łuska parafinowa.

IV. Smarowidło belgijskie.

C) Gartenberg, Lauterbach, Goldhammer, Wagmann w Drohobyczu (Galicya) i Strzemieszycach (Królestwo Polskie).

Fabryka parowa parafiny, cerezyny i świec, oraz rafinerya nafty. Zakład powiększony na wysoką skalę w r. 1880 celem wprowadzenia ekstrakcyjnej metody wyrobu wosku ziemnego. Największa fabryka cerezyny w Galicyi.

Wosk ziemny, (surowy), cerezyna żółta naturalna, cerezyna biała primprima, prima, secunda i tertia, cerezyna żółto-jasna i żółto-oranżowa, parafina.

D) W. Fibich i S. Stawiarski rafinerya nafty w Chorkówce, Krosno.

Nafta salonowa, maź naftowa, asfalt naftowa i papa dachowa.

(Zakład ten był dawniej własnością ś. p. Ignacego Łukasiewicza).

E) Rafinerya nafty Józefa Wiktora i sp. Ustrzyki dolne.

(Założona w roku 1882 przez wrocławskie konsorcyum pod firmą Karol Perutz; zakupiona w r. 1886 przez p. Józefa Wiktora. W styczniu 1887 powiększona). Produkcya dzienna 40—50 baryłek.

Naffa salonowa 40⁰ Bé. przy 31⁰ C. Abeltest zapalna; nafta Standard 42⁰ Bé. zapalna przy 22⁰ C. Abeltest; olej niebieski c. g. 0·875. olej zielony c. g. 0·890. asfalt. łuski parafinowe. łuski parafinowe prasowane. parafina topiona.

F) Fibich Stawiarski i sp. w Kołomyji rafinerya nafty.

Nafta Standard c. g. 0,815, zapalna przy 23⁰ Abeltest; olej niebieski i olej zielony.

G) Amerykańska destylarnia nafty S. Szczepanowskiego i sp. w Peczenlżynie.

(Największa destylarnia w Galicyi, założona w roku 1880 Czynności fabryczne wykonywane są motorami parowemi, fabryka zatrudnia 5 maszyn parowych).

Nafta Standard c. g. 0·817 zapalna przy 23⁰ C. Abeltest.

H) Rafinerye nafty w Klęczanach.

(Destylarnie nafty i kopalnie ropy w Klęczanach należą do najdawniejszych w Galicyi. Szczególniej kopalnia odznacza się znakomitym gatunkiem jasno-żółtej ropy).

Nafta salonowa c. g. 0·810. zapalna przy 25⁰ C. Abeltest.

Nafta Nr. 0, c. g. 0·810, zapalna przy 23⁰ C. Abeltest.

J) Fabryka olejów smarowych, B. Łodzińskiego i Jędrzejowskiego w Grybowie.

Zakład ten założony w roku 1881 przez Amerykanina Carrigana został zakupiony przez polską spółkę i w najnowsze parowe maszyny zaopatrzony.

Rozmaite gatunki olejów smarowych.

K) G. W. Schütte w Librantowy. Nowy Sącz, fabryka olejów smarowych i waseliny.

Olej mineralny smarowy c. g. 0·920;
„ „ „ c. g. 0 915;
„ „ „ 3 c. g. 0.915;
„ „ maszynowy c. g. 0.910:
Olej mineralny smarowy jasny;
Wulkan — olej smarowy maszynowy, c. g. 0·930;
Wulkan Nr. 2 „ „ c. g. 0·932;
Olej cylindrowy.
Wazelina żółta.
Smarowidło na skóry.
Stały olej smarowy do transmissyi

IV.

Zestawienia ogólne.

1. Geologiczno-przemysłowa karta kopalń źródeł, i destylarń nafty i wosku ziemnego w Galicyi w ciągu r. 1886. (L. Syroczyński, inżynier górniczy).

2. Graficzne przedstawienie wzrostu produkcyi minerałów żywicznych, zmiany ich cen i wartości jaką przesdtawiały w ciągu dziesięcioletniego peryodu od r, 1877 po 1886. (L. Syroczyński, inżynier górniczy).

